‘TWEE KEER MIJN !’

Inleiding

Op vrijdag, Goede Vrijdag, hebben we Jezus’ laatste woorden gehoord die in ons geheugen gegrift staan wanneer Hij zei ‘Het is volbracht’.

Ik wil beginnen met een verhaaltje dat ik onlangs gelezen heb, en dat gaat over een jongentje die voor zichzelf een houten speelgoedbootje had gemaakt. Hij zag dat het goed gemaakt was, het was een prachtstuk, en heel fier nam hij het bootje mee naar het water om het uit te proberen, de waterdoop zeg maar. Maar de stroming nam het bootje met zich mee en weg was het bootje. Heel verdrietig en teleurgesteld ging het jongetje terug naar huis. Ondertussen dobberde het bootje verder met de stroming.

Na een week wierp de vloed het bootje terug aan wal. Een voorbijganger zag het bootje en hoewel die wist van wie het bootje was, was de verleiding toch groot, omdat het een prachtstuk was, om hier een centje aan te verdienen, dus verkocht hij het aan een tweedehands-winkel voor dertig zilver-lingen, hij was verzot op zilverlingen.

Een paar dagen later wandelde dat jongentje

toevallig voorbij die winkel en zag tot zijn verbazing -ZIJN- bootje in de etalage liggen met een prijskaartje erbij. Resoluut draaide hij zich om en liep de benen van-onder zijn g.. naar huis. Hij keerde zijn spaarbeker om en ledigde hem volledig. Hij liep terug naar die winkel en kocht zijn eigen bootje terug, het bootje dat hijzelf gemaakt had. Toen hij de winkel buitenkwam, stak hij heel triomfantelijk zijn armen in de lucht en riep:

'TWEE KEER MIJN, TWEE KEER MIJN' !!

God is onze Schepper, Hij heeft ons gemaakt, wij zijn van Hem. Maar de stroming van de zonde nam ons mee en laat ons doelloos ronddobberen. Tot Hij ons aan wal wierp bij het kruis, daar heeft Hij ons teruggekocht, vrijgekocht. In plaats van 'Het is volbracht', kon Hij evengoed gezegd hebben: 'twee keer Mijn, twee keer Mijn !!'

Hoe kon Hij ons vrijkopen? Daarvoor moet ik teruggaan naar het prille begin, en wel negen maanden voor Zijn geboorte. De bevruchting van de maagd Maria door de Heilige Geest. In de wereld wordt hier spottend op gereageerd.

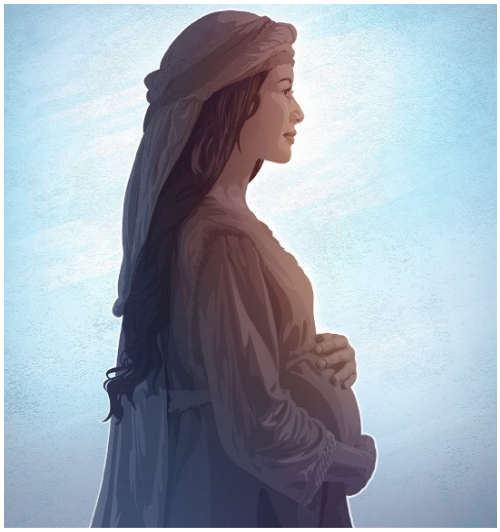

Men kan zich afvragen waarom er uitdrukke-lijk vermeld wordt dat Maria een maagd was, heeft het dan belang of Maria nu wel of niet een maagd was?

We weten dat, sinds de dagen van Adam en Eva en de zondeval, dat het kwaad impact heeft op elk kind die zijn entree maakt in deze wereld. In Romeinen 5:12 lezen we dat door één mens -Adam- de zonde in de wereld is gekomen. Elk kind dat geboren wordt ondervindt de gevolgen van de zondeval. Ook wel de erfzonde genoemd.

Om het in de huidige termen te zeggen, we worden geboren met een soort van virus in ons systeem, een virus die kan uitgroeien tot het kwade, of die zich laat overwinnen door het goede. Straks zullen we zien dat de vaccinatie tegen dit virus niet komt van astrazeneca of moderna of welk bedrijf dan ook, maar enkel en alleen van Christus. Alleen Jezus is de vaccinatie tegen dit virus, de zonde.

Maar laten we niet vooruitlopen, we worden dus allemaal in zonde geboren. En daarom was de maagdelijke geboorte zo belangrijk.

Ten eerste omdat zij als maagd rein en onbezoedeld was en ten tweede omdat hierdoor Jezus kon geboren worden zonder zonden en is Hij ook heel Zijn leven zonder zonde gebleven…tot op het kruis. Als Jezus op een natuurlijke manier geboren was, dan was Hij geboren in zonde en dan zou Zijn kruisdood geen enkele betekenis hebben gehad omdat Hij, als zondig mens, onze zonden niet op zich had kunnen nemen en had Hij nooit onze plaatsvervanger kunnen geweest zijn want het waren wij die eigenlijk, door onze zonden, aan het kruis moesten hangen. Een maagdelijke geboorte was dan ook een voorwaarde om Jezus tot Zijn doel te laten komen, Zijn verlossingswerk.

Dertig jaar heeft Hij zich in anonimiteit voorbereidt op Zijn bediening die slechts drie jaar in beslag heeft genomen. In die drie jaar gaf Hij onderwijs, genas zieken en deed wonderen. Laten we nu een sprong maken naar één week voor Pasen, Palmzondag, de start van de Goede week, de stille week.

Palmzondag

Op dat moment was er in Jeruzalem een grote toeloop van pelgrims die naar daar waren gekomen voor de viering van het Joods feest Pesach. Met Pesach wordt de bevrijding en de uittocht uit Egypte herdacht.

Op Palmzondag deed Jezus Zijn intrede in Jeruzalem, gezeten op een ezelsveulen. Alle ogen waren gericht op Jezus, **niet om wie Hij was, maar om wat men van Hem verwachtte**, en wel dat Hij de groot leider ging worden, een koning zoals bijvoorbeeld koning David. Iemand die hen van het romeinse juk ging bevrijden. Ze spreiden hun mantels uit op de weg en legden palmtakken, als een soort van rode loper.

Bij zijn intrede riep iedereen ‘Hosanna’, wat wil zeggen ‘Prijs Hem’. Maar ik heb gelezen dat het in het Hebreeuws eigenlijk wil zeggen ‘Verlos ons nu’. Daarom dat ze Hem zo triomfantelijk onthaalden als een koning, als hun overwinnaar, dachten ze…

Ze hadden geen oog voor het ezelsveulen waarop Jezus zat. Dat is de tragiek van Palmzondag. Terwijl het ezelsveulen een aanwijzing van het hele gebeuren was. Wanneer een militair leider of een koning een stad binnenkomt, dan is dat een intrede met veel machtsvertoon en zit men hoog verheven op een paard, een strijdwagen of een draagstoel, dan steek je boven iedereen uit zodat iedereen je kan zien.

Jezus kwam op een ezelsveulen. Wie op een ezelsveulen zit, steekt nauwelijks boven andere mensen uit. In de Bijbel is de ezel dan ook een beeld van nederigheid en kwetsbaarheid. Het is een verwijzing naar de Messias die komt als de Vredevorst, in alle nederigheid en zachtmoedigheid. Hij kwam om te dienen, niet om te heersen.

In Lucas lezen we dat, toen Hij de stad naderde, de tranen uit zijn ogen kwamen, Hij weende. De menigte zullen waarschijnlijk gedacht hebben dat Hij door emotie overmand werd door dit triomfantelijke onthaal. Jezus weent echter over het lot van Jeruzalem. Hij weende omdat Jeruzalem door de afwijzing haar eigen ondergang over zich afroept. Jezus afwijzen heeft grote gevolgen.

De Joodse religieuze leiders van Jeruzalem moesten niets van Jezus weten. Ze haten Hem. Ziende waren zij blind voor wie Hij werkelijk was, de Zoon van God, hun Heiland, hun verlosser van het juk van de zonde.

Velen van hen die Hem bejubelden, zouden Hem, enkele dagen later, bespotten, bespuwen, martelen en kruisigen. Vandaag Hosanna, morgen kruisig Hem…

In de volgende dagen lopen de spanningen steeds hoger op tussen Jezus en de Joodse leiders. Ze zijn woedend op Hem. Ze beramen een plan om Jezus met een list gevangen te nemen en te doden. Zo komen we bij

Witte donderdag:

Waarom wit?

Wit staat voor van heiligheid, onschuld en reinheid. Dat past heel goed bij Witte Donderdag, de dag waarop, tot verbazing van de discipelen, Jezus zelf hun voeten wast, wat normaal de taak is van een slaaf, waarmee Hij nog maar eens aangeeft dat Hij is gekomen als dienaar.

Jezus stelt dan, in het bijzijn van Zijn discipelen, het Avondmaal in. En Hij geeft de opdracht om dit te blijven doen tot Zijn gedachtenis, en totdat Hij terugkomt, om de herinnering aan Hem levendig te houden om wat Hij allemaal voor ons heeft gedaan. Al zal op dat moment niet één van Zijn discipelen de draagkracht daarvan begrepen hebben.

De vreugde van Witte Donderdag is tegelijk vermengd met diepe droefheid omdat na het Laatste Avondmaal het lijdensverhaal van Jezus begint. Volgens het Nieuwe Testament wordt Jezus in diezelfde nacht in de hof van Getsemané verraden door Judas Iskariot, één van zijn leerlingen. Hij ontvangt daarvoor dertig zilverlingen van de joodse religieuze leiders (Matteüs 26,47-56). Jezus wordt gearresteerd. Overmand door angst lopen Zijn discipelen weg en verstoppen zich ergens in een bovenkamer met de deur op slot.

Zo komen we aan

Goede Vrijdag.

Waarom Goed? Omdat dit de dag is dat het juk van de zonde van onze schouders valt, door het bloedoffer van Christus.

In alle vroegte leveren de hogepriesters Jezus over aan Pilatus, de Romeinse landvoogd. Ze willen dat hij, d.m.v. valse getuigenverklaring, erin toestemt dat Jezus ter dood wordt gebracht. Zij beschuldigen Jezus van godslastering.

Petrus, die tussen de menigte stond, wordt door sommigen herkent als volgeling van Jezus, maar hij verloochend Jezus tot drie maal toe. Bij de derde maal realiseert hij zich dat Jezus het misschien kan gehoord hebben en kijkt hij om zich heen... en heel even staat hij oog in oog met Jezus...

Kunt u zich voorstellen hoe hartverscheurend dit voor beide moet geweest zijn?

Petrus loopt weg en weent bitter.

Herkennen wij onszelf -soms- ook niet in Petrus?

Jezus wordt verhoord, berecht en veroordeeld. Daarna wordt hij gegeseld en krijgt Hij een doornenkroon op zijn hoofd geprint.

Jezus moet zelf zijn kruis dragen naar zijn executieplaats, Golgotha, een heuvel die even buiten Jeruzalem ligt. Daar aangekomen rukken ze Zijn kleding van het lijf en nagelen Hem aan het kruis.

Het is ongeveer negen uur in de ochtend als Jezus op Golgotha wordt gekruisigd, samen met twee moordenaars. Een van hen is zozeer onder de indruk van Jezus dat hij zich onmiddellijk bekeert.

Aan de voet van het kruis willen enkele soldaten de kleren van Jezus in beslag nemen en waarschijnlijk ontstaat er daarover wat ruzie en gaan ze het lot werpen over wie, wàt mag meenemen. Terwijl al hun aandacht gericht is op de dobbelstenen, realiseren ze zich niet dat twee meter boven hun hoofd de meest fantastische voorziening voor de hele mensheid werd getroffen en tot uitvoering gebracht.

Zes uur lang… –ZES UUR LANG- hing Hij aan het kruis.

Zes uur lang onderging Hij onmenselijke pijnen, zonder ophouden. Nauwelijks in staat nog iets te zeggen, sprak Jezus de adembenemende woorden uit: ***‘Vader, vergeef het hun, want ze weten niet wat ze doen!’*** (Lucas 23:34).

Was er ooit zo'n volmaakte liefde?

En dan mogen we niet vergeten dat er meer dan twaalf legioen, dat zijn 72000, engelen waren die toekeken vanuit de hemel naar het hartverscheurende tafereel en die niets liever hadden willen doen dan ingrijpen.

Maar Jezus weigerde dat. Dit is waarvoor Ik gekomen ben, dit is waarom Ik mijn heerlijkheid heb afgelegd. Was er ooit zo'n volmaakte liefde? Hij wilde de beker volledig ledigen en de terugkoopsom betalen.

Om twaalf uur 's middags werd het plots donker. Drie uur lang bleef de duisternis over het land hangen. Het moment dat Hij verlaten werd door Zijn Vader. Het moment dat de terugkoopsom, onze zonden, op Zijn schouders werden gelegd en Hij de rekening vereffende. En net voor Hij de geest gaf sprak Hij die woorden: Het is volbracht', of, zoals ik daarstraks al gezegd heb: 'twee keer Mijn'.

Op datzelfde moment scheurt het voorhangsel in de tempel van boven tot onder in tweeën. De aarde beeft, rotsen splijten en graven gaan open. Een Romeins centurion die bij het kruis stond was blijkbaar de eerste die tot besef kwam van wat er gebeurde en hij riep uit:

"Waarlijk, deze man was de Zoon van God"

Aan het begin van de avond raapt Josef van Arimatea al zijn moed bij elkaar en vraagt hij Pilatus om Jezus' lichaam. Hij krijgt toestemming en samen met Nicodemus begraaft hij Jezus (gewikkeld in linnen doeken) in een rotsgraf in zijn eigen tuin. Een graf dat hij eigenlijk voor zichzelf had klaargemaakt.

Zo komen we bij

Stille zaterdag:

Het zal waarschijnlijk de stilste zaterdag geweest zijn in de geschiedenis van de wereld. Stille Zaterdag is écht een dag om eens stil te staan bij de wanhoop die er toen heerste, en al zeker bij Zijn discipelen. Jezus Christus was op een vreselijke manier aan Zijn einde gekomen.

En waarom? Dit was toch de man die alleen maar het goede voor mensen zocht? Dit was de man waarvoor ze alles in de steek hadden gelaten, drie jaar lang hadden ze met Hem opgetrokken. Lief en leed gedeeld. Ze hadden hoop op een betere wereld gekregen. Hij was toch degene die zei dat Hij de Redder van de wereld was en namens God sprak? Vooral voor diegenen die niet voor zichzelf konden opkomen: de armen, de blinden, de melaatsen?

En nu is Hij dood en begraven. Waarom? Hoe kan dat nu? Ze begrepen het niet. Ze voelden zich waarschijnlijk bedrogen. Hoe zouden we zelf zijn?

Stille Zaterdag is écht een dag om daar eens bij stil te staan. Bij wanhoop, bij verlies, bij dàt wat je kwijtgeraakt bent. Maar ook bij de vraag: wat is werkelijk waardevol in mijn leven?

Zo komen we dan aan de dag van vandaag,

Paaszondag,

De meest memorabele dag in de geschiedenis van de mensheid !
Maar ook een dag die de verzoening door het kruisoffer betekenisvol maakt

Vlak na zonsopgang gaan de vrouwen naar het graf en zien dat de steen is weggerold. Het graf is leeg. Alleen de linnen doeken liggen er nog.
Hij heeft de dood overwonnen. Hij is verrezen, HIJ LEEFT !!
Of zoals de Bijbel weergeeft in 1Korintiërs 15:54

"De dood is verzwolgen in de overwinning.
Dood, waar is uw overwinning?
Dood, waar is uw prikkel?"

Pasen is een dag van Hoop, een dag dat wij de zekerheid hebben gekregen op eeuwig leven. Ook de discipelen kregen moed omdat ze ineens begrepen dat de Boodschap van Jezus verder ging dan de dood en er eeuwig leven aan verbonden is.

Pasen schenkt ons de moed om in de gebrokenheid van deze wereld vol te houden en hartstochtelijk uit te kijken naar de dag, zoals Jezus beloofd heeft, dat Hij zal terugkomen in Zijn heerlijkheid om tot Zich te nemen, allen die in Hem geloven. Dat is onze hoop en onze stelligste verwachting.

Filippenzen 3: 10-16 (HB)

“Het enige wat ik wil, is Christus kennen en ervaren
hoe groot de kracht is, waardoor Hij uit de dood is opgestaan.
Ik wil ervaren wat het betekent om met Hem te lijden en te sterven
om uiteindelijk te komen tot de opstanding uit de dood.
Daarmee wil ik niet zeggen dat ik er al ben of dat ik al volmaakt ben,
maar ik blijf wel doorgaan om eens te kunnen grijpen
waarvoor ook Christus Jezus mij gegrepen heeft.
Ik denk niet dat ik daarin al geslaagd ben, broeders en zusters,
maar één ding weet ik zeker
—en daarbij vergeet ik wat achter me ligt
en strek ik mij uit naar wat voor mij ligt—
ik snel recht op mijn doel af,
ik wil de prijs behalen die in de hemel voor mij klaarligt,
nu God mij door Christus Jezus geroepen heeft.
Ik hoop dat alle gelouterde christenen onder u het daarover eens zijn.
Mocht u er op enig punt anders over denken,
dan zal God ook dat wel aan u duidelijk maken.
Maar laten wij in ons gedrag wel
consequent doorgaan op de ingeslagen weg.”

De betekenis van Pasen zegt mij, en ook u, dat ik/wij een
mens zijn waar God op een liefdevolle manier naar kijkt.
Dat ik gelovend en zoekend
met God mag samenleven.
Dat ik in navolging van Jezus mag leren
wat het leven is zoals Hij het bedoeld heeft.
De opstanding uit de dood
is het fundament van ons geloof in Jezus.

Jezus’ leven was/is een verhaal van
herstel, genezing, bevrijding en verzoening.
En op het einde van ons leven
is er geen einde, maar een nieuw begin.
De dood is slechts een doorgang naar Zijn heerlijkheid.

Amen.

Prediking 'Twee keer Mijn'

Hebt u vragen, opmerkingen
of wil u gewoon in alle discretie uw hart eens luchten :

Na een weekje welverdiende rust,
verschijnt vanaf volgende week (week 15) opnieuw ons 'Weekmagazine'

Evangelische Kerk
De Pottenbakker

Gezocht • Extraatjes!

Graag maken we dit magazine samen. Daarvoor mag jij ook je input doorsturen. Heb je iets leuks dat je wilt delen met de gemeente?

- ☐ lied
- ☐ getuigenis
- ☐ gedicht
- ☐ brief
- ☐ kaartje
- ☐ tekening
- ☐ foto
- ☐ recept
- ☐ puzzel
- ☐ weekuitdaging
- ☐ wandelroute
- ☐ kunstwerk
- ☐ ...

Mail ons:

weekbundel@depottenbakker.be

Potscherven

Volgt later in de week

Giften / collecte

BE17 0012 2662 5321

VU: Evangelische Gemeente 'De Pottenbakker' vzw - Vlaams Gewest - Meensestraat 83, 8500 Kortrijk - 445.197.831 RPR Gent, afdeling Kortrijk